

мали бележки и после съж. ги развивали въ дневника. При това и двамата писачи на дневника съж. се отнасяли къмъ тази си работа повече като къмъ лична, а не служебна. Тъй изразяватъ на много място своите впечатления и мнения, правейки преценка на поведението на войводите. На други места има впускане въ поезия и т. н. Неккоже Вулетичъ пише где той е билъ, макаръ отдъленъ отъ четата, а не отбелязва какво тя е вършила въ това време.

Не се вижда нѣкакво контролиране върху воденето на дневника отъ войводата. Последниятъ, впрочемъ, вижда този дневникъ едва къмъ 15 августъ. Това личи отъ томъ I отъ „Архивъ на възраждането“ (стр. 444); тамъ Д. Т. Страшимировъ публикува писмо до Хитова въ Св. Стефанъ (манастиръ около Соко баня) съ дата 14 августъ 1876 г. Въ това писмо Георги Милетичъ пише Хитову, че му изпраща (отгде?) дневника по Вайовичъ (всъщност ще е Войовичъ Милутинъ, споменатъ въ списъка на стр. 55 отъ дневника подъ № 8).

Изглежда, че Ал. Вулетичъ е черногорецъ, а не сърбинъ; затова той отбелязва некрасивите бойни прояви и на сърби и на българи, пъкъ и езикътъ му не е напълно добъръ сръбски езикъ и има доста думи свойствени на черногорското наречие.

Главниятъ недостатъкъ на дневника е този, че не съж. отбелязвани задачите, които войводите съж. получавали или сами съж. си поставляли, нито пъкъ съж. събираните точни сведения за имената на нѣкои преминати населени пунктове; също не съж. описани заеманите позиции, нито отбелязвани съседните части и т. н. Разбира се, че четата не ще е имала карта, пъкъ и едвали нѣкой би могълъ и да я чете.

Все пакъ тръбва да сме благодарни на дневника и въ този му видъ.

Особено значение има той за установяване на датите, върху които има големи противоречия.

* * *

Дневникътъ въ нашата литература. — Въ литературата за първи пътъ за този дневникъ говори проф. Ст. Младеновъ, а именно въ уводната статия, която предшествува второто издание (1934 г.) на Хитовата книга „Моето пътуване по Стара планина“. Проф. Младеновъ разглежда тази книга отъ гледище на нейното място въ бълг. повестователност и хвърля бѣгълъ погледъ върху дейността на войводата (стр. XIX, XX и XXI), ползвуващи се отъ този дневникъ, като е далъ нѣкои тълкувания върху списъците на четниците презъ 1876 г. Тъзи списъци изцѣло съж. помѣстени тамъ на стр. 106—111 вкл.